

Naar jeg skal se paa Valgene — og det forekommer mig, at de lære os adskilligt om Stillingen indenfor Befolkningen —, er der da dette: Naturligvis er der en ret betydelig Del af Venstrebefolkningen, som nærer fuldstændig og ubetinget Tillid til denne Regering, men adskillige, ogsaa af dem, som have givet deres Stemme til Venstrereformpartiets Kandidater ved dette Valg, nære jo ikke nogen saadan absolut og ubegrænset Tillid. De have villet give en Tilslutning til Regeringen, men en Tilslutning paa Tid og en Tilslutning paa Vilkaar. Det, som jeg tror, man kan sige, at gennemgaaende alle Afskygninger af Venstrebefolkningen her i Danmark ville, er en bestemt Fastholden ved de Grundsætninger, som ere og gennem mange Aar have været Venstres, og det, man ønsker af Regeringen, er, at den skal anvende den store Indflydelse, den raader over, til at føre disse Grundsætninger igennem og ikke til efterhaanden mere eller mindre snildelig at lempe sig bort fra dem. Dernæst tror jeg heller ikke at sige for meget, naar jeg siger, at Venstrebefolkningen i sin Helhed ønsker Politikken ledet i en maadeholden Form, ønsker, at Reformerne skulle fremmes saa vidt muligt gennem Forhandling i Stedet for gennem Rejsning af Forfatningskamp. Det vil ikke sige, at Hovedmassen af Venstres Befolkning gaar af Vejen for en saadan Kamp. Det tror jeg ingenlunde, den gør, den er sikkert villig til at føre den, hvis det skulde være nødvendigt, men den ønsker længst muligt at gaa Forhandlingens Vej og ønsker helst de store Spørgsmaal løste ved Forhandling og gensidig Imødekommenhed. Naar Regeringen har faaet den Tilslutning, som den har faaet ved Valgene, er det ikke mindst, fordi man føler sig overbevist om, at den i sin Bund er maadeholden og ønsker at gaa denne Imødekommenhedens og Forhandlingens Vej. Det illustreres ogsaa ved, at den Tilslutning, Regeringen har faaet fra andre Partier, har den for støste Delen faaet fra meget moderat og meget konservativt sindede Dele af disse Partier.

Med Hensyn til Principfastheden tror jeg, at der vel til at begynde med under Valgkampagnen var Tvivl hos adskillige af dem, som sluttelig have endt med at give Regeringen deres Stemmer, men jeg har paa den anden Side Indtryk af, at denne Tvivl blev mindre, alt som Valgkampagnen skred frem, og at den Mening trængte stærkere og stærkere frem, at Regeringen dog ikke paa noget afgørende Punkt

havde svigtet sine tidligere Grundsætninger, og at der ikke var nogen virkelig Grund til at betvivle, at den i Fremtiden vilde lede det politiske Arbejde ud fra disse Grundsætninger. Regeringens Medlemmer fremkom jo ogsaa navnlig under Valgkampagnens senere Del med stærke Erklæringer og Forsikringer i den Retning, Erklæringer og Forsikringer, som jeg for mit Vedkommende ikke i mindste Maade mener, at man har nogen Ret til at betvivle.

Denne Opfattelse er den samme, som altid har været min, som jeg har gjort gældende baade under den tidligere Samling og under Valgkampagnen, og som jeg nu gør gældende her igen: at der ikke er nogen afgørende Grund til at tvivle om Regeringens Stilling til de store Spørgsmaal, som for Venstre altid have været Mærkesagerne. Men Regeringen maa jo vide, at de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige af dens Medlemmer, og den stærkt betonedes Forventning, som er udtalt fra mange af dem, der have stemt for dens Kandidater, alt i alt give en Forpligtelse for Fremtiden, en Forpligtelse, som jeg er overbevist om, at Regeringen ikke vil sidde overhørig. Desuden fremkom der jo fra flere af Regeringens Medlemmer og ikke mindst fra Konseilspræsidenten bestemte Udtalelser om, at Regeringen ønskede Samarbejde med alle de Venstremænd, som vare villige til at støtte den, at Regeringen altsaa ikke betragtede sig som en snæver Partiregering, men at Regeringen ønskede at være Fører for alt det i Venstre, der vilde betragte den som Lederen af det politiske Arbejde, enten disse Venstremænd saa tilhørte det snævrere Regeringsparti, enten de saa svor til Regeringen i et og alt eller forbeholdt sig al fornøden personlig og saglig Uafhængighed ved Afgørelsen af Sagerne. Disse Udtalelser er der blevet lagt megen Vægt paa fra forskellig Side, og jeg er overbevist om, at de i ikke ringe Grad have forbedret Regeringens Udsigter under Valgkampagnen. Ogsaa disse indeholde jo en Forpligtelse for Fremtiden, ogsaa disse indeholde Tilsagn fra Regeringens Side om, at den vil et aabent og loyalt Samarbejde med Venstremænd ogsaa udenfor dens eget Parti, og at den føler det nødvendigt under de Forhold, der komme, at den stiller sig i et saadant aabent og loyalt Samarbejdeforhold til alle dem, som i det hele og store ere villige til at støtte den paa Betingelse af, at den ikke paa noget afgørende Punkt svigter de Grundsæt-